

Ondřej Vavrečka: O délkografu mých filmů

Myšlenka určovat délku filmů, které udělám, z délek filmů, které jsem již udělal, vznikla v hospodě na náměstí v Polici nad Metují. Stříhal jsem svůj třetí film, který se jmenuje *Mezi námi*. Měl jsem před sebou dvě cesty, kterými se vydat. Z toho, co jsem měl sestříháno, by vznikl buď film dlouhý kolem 40 minut, anebo něco přes 300 minut. První mi přišlo málo a druhé moc. Kudy jít?

Přemýšlel jsem takto: Jestliže první film, který jsem udělal, *Počátek a lev*, byl o Počátku, a druhý film, *Ultimum refugium* pojednává o Konci, pak by moje všechny další filmy měly být jaksi mezi těmito filmy. Počínaje aktuálním filmem, který je o tom, co je mezi Počátkem a Koncem, by všechny moje filmy měly být Počátkem a Koncem ohraničeny. Prvních dvou filmů staly jakési rámy příštích filmů. Rámy, které sestavuje malíř před tím, než začíná malovat.

Vynesl jsem jednotlivé cifry délek filmů *Počátek a lev* a *Ultimum refugium* na vodorovnou osu a za každou cifrou jsem nakreslil odpovídající čtverec – nejpřirozenější pravidlo na čtverečkovaném papíru. A čtverce s ciframi délek za sebou seřadil tak, aby působily co nejharmoničtěji. Kombinací co možná nejpřirozenějších pravidel vycházejících ze čtverců, které co možná nejharmoničtějším vzezřením způsobem vytvářejí trojúhelníky, jsem sestavil levou, stoupající stranu délkografu.

Kvůli další pravidelnosti a harmonii, která zde představuje symetrii a opakování, jsem stoupající stranu doplnil tak, že vznikla pyramida. Za co nejpravidelnějších čtverců s co nejharmoničtějšími trojúhelníky mi vyšly cifry délek aktuálního filmu 9 a 9. Film *Mezi námi* je tedy nakonec dlouhý 99 minut.

Symetrii a opakování dvou nejjednodušších tvarů v čtverečkovaném vesmíru jsem odvodil délku dvou dalších filmů, 66 a 31 minut, čímž vznikla pyramidální pentalogie.

Když jsem stříhal čtvrtý film, *De Potentia Dei* a spojil všechny scény a situace, které měly ve filmu být, celková délka činila bez dvou okének 66 minut! Tím bylo potvrzeno, že jsem na délkograf naladěný a zpětně že délkograf dobře promítá budoucí délky mých filmů.

Problém nastal při stříhu dalšího filmu – *Osobní život díry*. Podle celku schémata ve tvaru pyramidy to měl být můj vůbec poslední film o délce 31 minut. Mě se však nechtělo s filmy končit. Navíc jsem si všiml jedné praktické věci. Jsem zaměstnancem filmové fakulty a tudíž musím každoročně vykazovat umělecká díla, která jsem udělal. Podle toho, kolik děl zaměstnanec udělá a jaký mají dopad, je pak škola hodnocená tím, že dostane do svého rozpočtu peníze navíc. Systém vyhodnocování je nastaven tak, že upřednostňuje krátké filmy. Je výhodnější udělat sto jednodominutových filmů nežli jeden stominutový. Hloupost doby, která se bojí dlouhých kompozic.

Z těchto dvou důvodů jsem pyramidu přetočil tak, aby vznikl jakýsi pilovitý rytmus diagramu. K 31 minutám se přičetlo dalších 31 minut. Takto vzniklý film *Osobní život díry* sestává ze dvou 31 minutových filmů, čímž jsem mohl vykázat na filmové fakultě dvě díla a ne jedno. Celek toho filmu, který pojednává o dírách, v sobě obsahuje šev, předěl mezi dvěma dobami. Šev, který je v diagramu reprezentován kruhem o obsahu $2,25\pi$ cm, ve filmu zabere 1/50 s. Tento zdánlivě nicotný okamžik mezi dvěma filmovými okénky je však bytostně důležitý: prodloužením schématu jsem mohl pokračovat v rozvrhování dalších nových filmů.

Navíc časové překlopení pyramidy způsobilo, že se z původně plánované pyramidální pentalogie se stala čtyř a půllogie.

Délka následujícího filmu o ideji Pokroku, který se jmenuje *I+I+I*, vyšla přirozeně z délky předchozího filmu, a činí 71 minut.

Pak se stalo něco nového. Při natáčení filmu *Lišejníky* přestalo být pro mě filmové vyjádření záležitostí osobní prezentace. Mé Já se stalo Ty. To, že jsem dospěl na hranice osobního a překročil je, se odrazilo i v propočtu délky filmu. V souladu se symetrií a opakováním tvarů ve schématu, jsem v prostoru za druhou cifrou délky předchozího filmu $1+1+1$, vztyčil úsečku o délce 9, což je maximální cifra, které může vyjadřovat minutáž filmu. Tím jsem dospěl na hranici spodní pyramidy. A překročil jsem jí opětovným vynesemím maximální cifry, tedy 9. Prostým doplněním takto vzniklé úsečky o délce 9 cm na čtverec jsem dostal první cifru filmu o lišejnících: 4. To, že se stalo něco neplánovaného a nového, co narušilo dosavadní systém tvorby, bylo jasné. Tento velký čtverec přesně nezapadl do spodní pyramidy. Aby byl systém čtverců a trojúhelníků kompletní, bylo třeba doplnit na úpatí spodní pyramidy čtvereček velikosti nejmenší možné velikosti – 1 krát 1. Druhou cifru délky filmu *Lišejníky* teprve zbývá vytyčit...